

- багатство, власність, влада – це відповідальність, праця, професіоналізм;

- основа економічного і соціального розвитку – це моральність, освіченість, праця, професіоналізм.

І наприкінці слід зазначити, що науковцям та освітянам необхідно пам'ятати про те, що знання є стабільним фактором соціально-економічного розвитку, тільки якщо система освіти, через яку вони потрапляють до суспільства, побудована в духовно-моральних і соціокультурних координатах.

М.В. Корінь

СПОСОБИ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ДО НАВЧАННЯ

Мотивація – це загальна назва для процесів, методів, засобів спонукання студентів до пізнавальної діяльності, активного освоєння змісту освіти. Мотивація ґрунтується на мотивах, під якими розуміються конкретні мотиви, стимули, що змушують особистість діяти і робити вчинки.

Мотивація для студентів є найбільш ефективним способом поліпшити процес навчання. Мотиви є рушійними силами процесу навчання і засвоєння матеріалу. Мотивація до навчання – досить непростий і неоднозначний процес зміни ставлення особистості як до окремого предмета вивчення, так і до всього навчального процесу. Вона є головною рушійною силою в поведінці і діяльності людини, у тому числі і в процесі формування майбутнього професіонала. Тому особливо важливим стає питання про стимули і мотиви навчально-професійної діяльності студентів.

Навчальний процес – це складний вид діяльності. Мотивів для навчання існує безліч, і вони можуть проявлятися не тільки окремо в кожній людині, але і зливатися в єдине ціле, формуючи складні мотиваційні системи.

Як же підвищити мотивацію студентів? Вчені виділяють безліч способів підвищення мотивації студентів у вищих навчальних закладів, до основних з яких належать:

- процес мотивації студентів викладачем, зміст якого полягає в тому, що викладач повинен вміти довести студентам те, що його предмет дійсно буде корисним у їхній майбутній професійній діяльності;

- стимулювання на результат, а не на оцінку. Студента необхідно не тільки зацікавити предметом, але і відкрити для нього можливості практичного використання знань;

- підтримка постійного зв'язку між студентом і викладачем. Студенту дуже важливо, щоб педагог був його наставником, щоб до нього

можна було звернутися за допомогою під час навчального процесу, обговорити хвилюючі його питання (навіть, якщо вони віддалено пов'язані з темою заняття). Викладач повинен використовувати ефективну форму мотивації – зміцнювати впевненість у власних силах студента. Чим більше довіряють студентам, тим охочіше вони співпрацюють з викладачем у процесі навчання;

- повага до студентів. Яким би ні був студент, він у будь-якому випадку особа, яка хоче до себе відповідного ставлення;

- зацікавити студентів. Всі студенти будуть із задоволенням відвідувати заняття, якщо зацікавити своїм предметом. Можна створити їм такі ситуації на заняттях, у яких вони могли б відстоювати свою думку, брати участь в обговореннях, знаходити декілька варіантів можливого вирішення поставленого завдання, вирішуючи їх шляхом комплексного застосування відомих способів рішення, і т. п.;

- мотивація особистим прикладом. Інтерес студента до досліджуваного предмета обумовлений не тільки професійністю подання навчального матеріалу, але й особистими якостями педагога. Викладач, який доброзичливо ставиться до оточуючих, не запізнюється, серйозно й відповідально виконує свою роботу, вчасно перевіряє контрольні, самостійні та практичні роботи студентів, цінується ними;

- надання максимальної свободи вибору студентам. У навчальному закладі бувають дні самоврядування, які мотивують студентів на самостійну діяльність;

- схвалювати успіхи студентів, демонструвати їхні досягнення (наприклад, за добре або відмінне виконання роботи). Публічна похвала, особливо з описом переваг та особливостей додає студенту впевненості в собі, підвищує його внутрішню мотивацію і бажання знову досягати аналогічного результату тощо.

Таким чином, для підвищення мотивації студентів до навчання перед викладачами навчальних закладів на сьогоднішній день стоїть завдання створення таких умов, при яких студенти за короткі терміни змогли б засвоїти максимально можливу кількість знань разом з придбанням навичок їхнього творчого застосування на практиці.

В.В. Котик

ІННОВАЦІЇ ЯК СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ШКОЛИ

Інновації є системоутворюючим фактором формування нової стратегії розвитку вищої школи. Процес створення та підвищення ефективності нововведень у всіх функціональних сферах діяльності стає невід'ємним елементом планування наукових досліджень, розроблення проєктів, виробництва наукових продуктів.